

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: J.K., narozený dne..., ..., *zastoupeného: Mgr. Jaroslav Topol, advokát, Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného **ze dne 26.10.2016 č.j. DSH/14014/16**,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu ze dne 29.8.2016 č.j. OD/8157/16/Pr, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.500,-Kč a náhrada nákladů řízení 1000,-Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že z měření lze dovodit, že k němu nedošlo v místě uvedeném ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Z podkladů vyplývá, že rychloměr byl ustaven na parkovišti u provozovny Lesní stavby, s.r.o., u budovy č.p. 764. Podle oznámení přestupku měl být žalobce zastaven u č.p. 527, podle výpovědi svědků však byl zastaven na

měřicím stanovišti u provozovny Lesní stavby, s.r.o. Dle úředního záznamu mělo být měřicí stanoviště u č.p. 537. Žalobce k tomu navrhl provést důkaz ohledáním místa a tvrdil, že v místě měření platil rychlostní limit 70 km/h. Odůvodnění vědomé nedbalosti podle žalobce je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když správní orgán uvedl, že podle něho si mohl žalobce pohledem na tachometr ověřit rychlost vyšší než 50 km/h. V případě vědomé nedbalosti je však nezbytné, aby si správní orgán uvedl úvahy nezpochybnitelně vedoucí k závěru, že pachatel přestupku věděl o naplnění všech znaků skutkové podstaty. V dané věci takový závěr učinit nelze, neboť úvaha správního orgánu reálně připouští, že žalobce nevěděl, jakou jede rychlostí. Současně žalobce tvrdil, že nemohl vědět o své rychlosti 74 km/h, neboť později zjistil, že mu tachometr ukazoval zhruba o pět kilometrů nižší rychlost než skutečnou. Žalobce rovněž zpochybňoval ve správním řízení, že bylo změřeno jeho vozidlo, neboť na snímku je nečitelná RZ. Podle správního orgánu na základě výpovědi svědka B. lze mít jednoznačně zjištěné, že bylo změřeno právě vozidlo žalobce. Podle žalobce správní orgán o tom neuvedl přesvědčivé úvahy, upřednostnil tvrzení tohoto svědka před tvrzením žalobce. Správní orgán pochybil, pokud věrohodnost svědka B. nehodnotil. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) ze dne 22.5.2013 č.j. 6As 22/2013-27, podle kterého pokud nebude mít správní orgán k dispozici indicie svědčící o snížené věrohodnosti svědků policistů ani verze obviněného, nezbude mu než vynést osvobozující verdikt. Správní orgán nevystačí s tím, že by bez bližšího zkoumání jednu či druhou stranu označil za nevěrohodnou z povahy věci. Podle Nálezu Ústavního soudu ze dne 22.6.2016 sp.zn. I.ÚS 520/16 nelze obecně bez dalšího přikládat vyšší váhu výpovědím policistů jako příslušníkům mocenských složek oproti výpovědím jednotlivců, vůči nimž jsou policejní či jiné státní pravomoci vykonávány.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že v prvostupňovém rozhodnutí došlo ke zřejmé chybě v psaní, kdy je ve výroku uvedeno omylem „č.p. 537“, ale správně má být uvedeno „před parkovištěm u Lesních staveb, s.r.o.“ a dále má být uvedeno „v obci Nýrsko na místní pozemní komunikaci v ulici Palackého, cca. 202 m před parkovištěm u Lesních staveb, s.r.o., ve směru jízdy z centra“. Ve spise je uvedeno, že přístroj MicroDigiCam byl umístěn v Nýrsku na ulici Palackého, na parkovišti u podniku Lesní stavby, a.s., Nýrsko. Dále je v podkladech uvedeno, že žalobce byl zastaven v Nýrsku v ulici Palackého č.p. 527. Z podkladů Policie České republiky (dále jen „**PČR**“) plyne, že žalobce byl zastaven naproti měřicímu stanovišti a správní orgán I. stupně náhledem na server mapy.cz zjistil, že v Nýrsku v ulici Palackého se naproti č.p. 527 nachází dům č.p. 537, proto toto číslo je mylně uvedeno v rozhodnutí. Zástupce žalobce Ing. M.J. v průběhu řízení nesprávný údaj místa zastavení nijak nezpochybňoval, ani v odvolání. Dle žalovaného jde o vadu rozhodnutí, nikoliv však takovou, která by způsobovala nezákonnost rozhodnutí. Jde o zřejmou nesprávnost, neboť v rozhodnutí i přes písařskou chybu je místo spáchání přestupku vymezeno nezaměnitelně, zejména s ohledem na slovní specifikaci, z níž vyplývá, že ke spáchání přestupku došlo v obci Nýrsko v ulici Palackého ve směru jízdy z centra cca 200 m před místem, kde policie měření prováděla. Tato vada byla opravena opravným rozhodnutím. Podle žalovaného v řízení nevznikla pochybnost o tom, že v místě spáchání přestupku byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Z odpovídající judikatury NSS vyplývá, že nesprávně fungující tachometr nezbavuje řidiče odpovědnosti za přestupek. Provedeným dokazováním bylo podle žalovaného prokázáno, že vozidlo, jemuž byla naměřena nedovolená rychlost, bylo následně zastaveno k silniční kontrole, při níž bylo zjištěno, že řidičem je žalobce. K tomuto žalovaný předložil rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 11.4.2017 vydané podle § 70 s.ř., podle něhož část výroku rozhodnutí správní orgán I. stupně ve věci samé po opravě zní „v obci Nýrsko po pozemní komunikaci v ulici Palackého, cca 202 m před parkovištěm u Lesních staveb, s.r.o., ve směru jízdy z centra.“

Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 9.5.2016, podle kterého žalobce v tento den v 10:30 hod. řídil motorové vozidlo BMW X1 RZ ... v obci Nýrsko, na ulici Palackého, ve směru z centra, v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h a byla mu zde před odečtením odchylny naměřena rychlost 77 km/h přístrojem MicroDigiCam, který byl umístěn na stanovišti v Nýrsku. Žalobce se do oznámení odmítl vyjádřit a podepsat jej. Podle úředního záznamu z téhož dne vyplývá, že měřicí stanoviště bylo na parkovišti u podniku Lesní stavby, a.s. v Nýrsku, na ulici Palackého č.p. 537. Vozidlo pak bylo zastaveno vedle domu č.p. 527, v obci Nýrsko, v ulici Palackého. Ve vozidle se nacházel pouze řidič. Záznam o přestupku pořízený radarem zachycuje jediné vozidlo, u kterého není zcela čitelná poznávací značka. Bylo měřeno na vzdálenost 202,5 m na příjezdu. K tomu je přiložen platný ověřovací list k radaru.

První jednání ve věci probíhalo 22.6.2016 za přítomnosti zástupce žalobce Ing. M.J. Svědek T.B. uvedl, že měřili v Nýrsku, v ulici Palackého. Žalobce byl změřen v místě, kde je povolená rychlost jen 50 km/h, neboť toto kontrolovali opticky tak, že když projížděli celou ulici, žádná značka, která by upravovala rychlost, tam nebyla. Měření probíhalo v obci. Žalobce byl ztotožněn podle občanského průkazu a následně podle lustrace. V ulici Palackého je podnik Lesní stavby, s.r.o., a tam bylo měřicí stanoviště, vedle v ulici byl rozestavěný laser a vozidlo ustavili přímo na ulici, neodkláněli je na parkoviště. Jeho kolegyně mu řekla, že řidič jede rychleji a svědek žalobce zastavil. Měřeno bylo na vzdálenost cca. 200 m, tudíž nelze seřadit radar tak, aby byla SPZ čitelná. Na druhou stranu na této ulici po celou dobu žádné jiné vozidlo nejelo, měřené vozidlo měli na dohled.

Součástí spisu jsou části manuálu uživatele k systému MicroDigiCam verze 4.1 CZ, kde na straně 67 se uvádí, že měřicí rozsah je optimální od 50 do 140 metrů.

Při jednání dne 16.8.2016 svědkyně M.P. uváděla, že obsluhovala radar, k čemuž je proškolená, měření probíhalo v souladu s návodem k obsluze a měřila na vzdálenost 202,5 m, protože radar je kalibrován na určitou vzdálenost a oni měří v rozmezí kalibrace. Svého kolegu viděla stát asi 5 m od ní. Má za to, že by se nemohlo stát, že by její kolega zastavil jiné vozidlo, než které mu nahlásila. Měření podle ní probíhalo v obci.

Ve výroku prvostupňového rozhodnutí místo přestupku je v obci Nýrsko na místní pozemní komunikaci v ulici Palackého cca 200 m před domem č.p. 537 ve směru jízdy z centra. V odůvodnění správní orgán I. stupně poukázal na policejní podklady, podle nichž došlo k měření v obci Nýrsko na místní pozemní komunikaci v ulici Palackého ve směru výjezdu z centra, přičemž měřicí stanoviště bylo na parkovišti podniku Lesní stavby, a.s. v Nýrsku, ul. Palackého č.p. 537 a hlídkou byl žalobce zastaven vedle domu č.p. 527. Správní orgán I. stupně poukázal na upřesnění místa přestupku podle svědka T.B., který uváděl, že v ulici Palackého je podnik Lesní stavby a tam měli stanoviště na parkovišti, kde měli rozestavěný laser a vozidlo stavěli na silnici bez odklánění na parkoviště. Podle správního orgánu I. stupně rychloměrem pořízená fotografie zcela dokazuje, že se jedná o vozidlo BMW bílé barvy. Není důležitý model vozidla, toto zjišťují kontrolující policisté až při zastavení a kontrole vozidla a toto je uvedeno vždy v úředním záznamu a v oznámení přestupku. Skutečnost, že na snímku není čitelná SPZ, neznamená, že by se nejednalo o vozidlo řízené obviněným. SPZ vozidla byla do záznamu o přestupku doplněná rovněž policií. Výpověď svědka B. podle správního orgánu zcela spolehlivě prokazuje, že změřené a zastavené vozidlo bylo právě vozidlo BMW řízené žalobcem. Nehraje žádnou roli, že bylo změřeno na vzdálenost 200 m, což je v toleranci uvedené v návodu k obsluze. Svědek B. uvedl, že žalobce

stavěl on, spolehlivě jej ztotožnil na základě předloženého občanského a řidičského průkazu. Rovněž uvedl, že na ulici žádné jiné vozidlo nejelo, ani nebylo na dohled. Jeho výpověď zcela koresponduje s podklady policie a spolehlivě prokazuje, že vozidlo BMW řídil právě žalobce. Rovněž svědek B. na otázku, zda probíhalo měření v obci, odpověděl – určitě. Okolnost, že byla v dané věci rychlost jízdy měřena v úseku s maximální dovolenou rychlostí 50 km/h, potvrzuje jak výpověď tohoto svědka, který uváděl, že kontrolovali povolenou rychlost opticky, když projížděli celou ulici, a žádná značka, která by upravovala rychlost, tam nebyla. Vědomou nedbalostí spatřuje správní orgán v tom, že žalobce je držitelem řidičského oprávnění, je tudíž osobou proškolenou a zná pravidla silničního provozu, proto musel vědět, jakou rychlostí se smí v uzavřené obci, když byl začátek obce vyznačen, jet. Musel tedy vědět o skutečnosti, že když pojede více než 50 km/h, což si mohl ověřit pohledem na tachometr, porušuje zájem chráněný zákonem na organizaci dopravy na určitém území, která vyplývá z místní a obecné úpravy, a dále individuální zájem těch, kteří splnili dané podmínky pro jízdu v obci, a rovněž i ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích, kteří oprávněně předpokládali, že všichni dodržují pravidla provozu na pozemních komunikacích. Jde o princip tzv. omezené důvěry (viz např. rozsudek NSS č.j. 1As 183/2002-50 ze dne 20.3.2013 dostupný na www.nssoud.cz). Podle správního orgánu I. stupně žalobce bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že zákonem chráněný zájem neporuší, tedy spoléhal se na to, že jeho protiprávní jednání nebude odhaleno.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které přes výzvu správního orgánu nedoplnil o žádné odvolací důvody. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce ani přes výzvu neuvedl, v jakém rozsahu prvostupňové rozhodnutí napadá, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy a žalovaný neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí. Po důkladném přezkumu žalovaný shledal, že ve věci bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu v souladu s § 50 s.ř. Ve zdůvodnění prvostupňového rozhodnutí byl na podkladě provedených důkazů, které tvoří ucelený řetězec, vyvozen správním orgánem I. stupně logický závěr o zavinění přestupku žalobcem, s čímž se žalovaný ztotožnil. Z odůvodnění je zřejmé, jak správní orgán I. stupně zhodnotil provedené důkazy a jakými úvahami se řídil. Správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 s.ř.

Žalobu soud nehledal důvodnou.

Pokud jde o žalobní námitku, že k měření nedošlo v místě uvedeném ve výroku prvostupňového rozhodnutí, z výše shrnutého obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že jde pouze o zřejmou nesprávnost, kdy byl ve výroku prvostupňového rozhodnutí nesprávně označen dům č.p. 537 namísto čp. 527. Ostatní údaje (název obce a ulice i směr jízdy) jsou uvedeny správně, tudíž není skutek zaměnitelný. Z písemných podkladů ve správním spise (oznámení přestupku a úřední záznam) i z výpovědí svědků je místo spáchání přestupku nepochybně zřejmé. Výrok prvostupňového rozhodnutí v uvedeném směru byl také následně správně označen v opravném rozhodnutí, čímž byla tato zřejmá nesprávnost odstraněna a nyní již platí správně označené místo spáchání přestupku v obci Nýrsko na pozemní komunikaci v ulici Palackého, cca 202 m před parkovištěm u Lesních staveb, s.r.o., ve směru jízdy z centra.

Soud neshledal důvodnou námitku uplatněnou nadto poprvé v žalobě, že v místě měření platil rychlostní limit 70 km/h. Z provedených důkazů ve správním řízení, zejména na podkladě výpovědí obou policistů, totiž jednoznačně vyplynulo, že policisté měřili rychlost v obci, a to v místě, kde neplatila zvláštní úprava rychlosti, neboť v místě měření nebyly žádné

dopravní značky upravující nejvyšší dovolenou rychlost. Vzhledem k tomu, že tato okolnost byla dostatečně prokázána již provedeným dokazováním, soud pro nadbytečnost neprovedl navržený důkaz ohledáním místa přestupku.

Správní orgán prvního stupně odůvodnil míru zavinění přestupku jako vědomou nedbalost, a jak vyplývá z výše shrnutého odůvodnění rozhodnutí tohoto správního orgánu, je zdůvodnění logické a dostatečně podrobné. Tvzení žalobce, že později zjistil, že mu tachometr ukazoval zhruba o pět kilometrů nižší rychlost než skutečnou, nemůže ovlivnit správnost závěru správních orgánů o spáchání přestupku ve formě vědomé nedbalosti, neboť pohled na tachometr je pouze jedním z více možností, jimiž je řidič schopen zajistit, aby výrazně nepřekračoval povolenou rychlost. V daném případě bylo překročení rychlosti v obci o více než 20 km/h, což žalobce, jakožto osoba k řízení vozidla odborně způsobilá, musel pozorovat např. i ve vztahu k míjení okolní krajiny.

Soud neakceptoval ani námitky směřující ke zpochybnění věrohodnosti svědka B. Nebyly totiž ve správním řízení zjištěny žádné konkrétní okolnosti, které by snižovaly hodnotu výpovědi tohoto svědka jakožto osoby žalobci neznámé a na něm nezávislé, u níž nebyl zjištěn jiný zájem na výpovědi, než zájem na řádném výkonu policejní služby.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 26. února 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně